

se, der synes afhængig af ganske andre Love end de borgerlige. Denne Bevægelse findes saavel i Lande med gammeldags som med forholdsvis moderne Ægteskabslovgivning.

Det nye Lovforslag indeholder ikke en eneste Bestemmelse, der kan tænkes at indvirke paa Fødslerne Hyp-pighed, med mindre man med Magister Harald Nielsen vil mene, at den noget begrænsede Fadermyndighed skulde berøve Ægtemændene Ønsket om at sætte Børn i Verden.

2) Er der Grund til at antage, at Skilsmisserne vil tiltage?

Vi finder ingen saadan Grund, men der er vel nok de „Magistre“, der vil mene, at Hustruernes større Selvstændighed vil gøre Ægteskabet vanskeligere.

Vi, som tror, at Kvindernes større Selvstændighed er en Lykke ogsaa for Samfundet, vi mener, at de Love, der tager Hensyn til denne Selvstændighed, vil virke Ægteskabsbevarende.

3) Er der Grund til at antage, at Mændene vil lade sig skræmme bort fra Ægteskabet.

Nej. Kun de faa Mænd, der spekulerer enten i at faa Raadighed over Hustruens Formue eller i at bestemme over Børnene uden Samraad med Hustruen, vil lade sig skræmme. Og lad dem endelig holde sig borte! De vil ikke blive savnede af Kvinderne.

4) Vil Hustruen i Realiteten ikke blive vanskeligere stillet i økonomisk Henseende end hun er i Øjeblikket?

Det er vel klart, at den Ret — uafhængig af Mandens Forgødtbefindende — til at optræde paa Husholdningens Vegne (købe Varer, tage paa Kredit o. desl.) som en Hustru for Fremtiden faar, ogsaa maa betales med et større Ansvar for Husholdningsskøden. Hun vil overfor Leverandøren blive personlig ansvarlig. Det er vel ikke urimeligt, at den formuende Hustru hæfter med hvad hun har, og Loven giver saavel den formuende som den uformuende Hustru Udveje til at begrænse sin Medhæften, dels ved en ganske kort Forældelsesfrist for Gælden (1 Aar), dels ved at tillade hende ved et Skifte at faa gjort op med Gælden.

5) Vil Forslagets Bestemmelse angaaende Kønssygdomme kunne

ventes at faa reel Betydning for Samfundet?

Ja, men dog mest ad indirekte Vej derved, at den bringer Brudefolkene — og andre — til at tænke over disse Forhold.

6) Skal en Mand virkelig efter det nye Lovudkast, hvis han ved hel-dige Forretningsforetagender, har haft en større Indtægt, give sin Hustru Halvdelen af denne Indtægt?

Nej. Lovudkastet indeholder ingen saadan Bestemmelse. Det tillader en Mand at overføre indtil Halvdelen af sine Opsparinger til sin Hustru uden Ægtepagt, men denne Overføring er en ganske frivillig Sag.

7) Hvorfor skal Øvrigheden ind-blandes, hvis Forældrene ikke kan enes om Spørgsmaalene angaaende Børnene?

Kunde man ikke helt undlade at anvise en Udvej, da en Skilsmisse dog vil blive den rimeligste Løsning?

ad 1) Naar to Parter udrustes med lige store Rettigheder, maa der — i Tilfælde af Uenighed — gives en udenforstaaende Tredjemand (Øvrighed, Domstol, Voldgift), der kan medvirke ved Afgørelsen.

ad 2) Dette kan man ikke af Hensyn til Barnet. Ofte vil en hurtig Bestemmelse være paakrævet, en Bestemmelse der ikke vil kunne udskydes til efter en Separation, hvilken Løsning den ene af Parterne muligvis modsætter sig.

8) Skal en Hustru kunne forlange Betaling for at lægge et Omslag paa sin Mand (se Kbhvn. 17 April 1919)?

Dette er naturligvis fuldstændig Nonsens. Lovforslaget udtaler i sin § 81 den Mulighed, at en Hustru, der yder sin Ægtefælle Bistand i dennes Erhvervsvirksomhed kan have Krav paa passende Vederlag for sit Arbejde, naar det under Hensyn til dettes Art og de øvrige Omstændigheder maa anses for rimeligt, at Vederlag skulde ydes.

9) Jeg handler med Ejendomme. Skal jeg virkelig spørge min Hustru om Forlov til at sælge disse Ejendomme?

Nej. Bestemmelsen om Samraaden gælder kun saadanne Ejendomme,

som enten tjener til Bolig for Familien eller giver Husly til den andens eller begge Ægtefællers Erhvervs-virksomhed.

10) Jeg bestyrer vor Husholdning. Skal jeg virkelig for Fremtiden, hvis min Mand finder det for godt at købe f. Eks. en Skinke paa Kredit, være medansvarlig for denne Gæld? (En bekymret Husmoder).

Ja. Loven finder det rimeligere, at Ægtefællen betaler Skinken end at Leverandøren gør det.

11) Er jeg pligtig at give min Hustru Oplysning om mine økonomiske Forhold?

Ja. Da Deres Hustru for Fremtiden enten ved sit Arbejde i Hjemmet eller hvis hun har egne Indtægter, med en Del af disse er forpligtet til at bidrage til Underholdet, maa hun — ligesaa vel som De — kende sin Ægtefælles Bidragsevne.

Børnelovens Revision.

Der kan ikke være Tvivl om, at enhver Provinskredslæge maa imødesee Børnelovens Revision med en vis Interesse og med Forventning om, at vi maa faa noget mere Haand i Hanke med Sundhedsplejen i alle de mange Plejehjem og Børnehjem rundt omkring i Landet. Alle Udtalelserne i det Andragende, som Dansk Kvindesamfund den 20. Februar indgav til det paagældende Udvalg („Kvinden og Samfundet“ 1919, S. 57) gaar just i Retning af det, som vi Kredslæger maa anse for det ønskelige — til Gavn for Børnene! Der vil dog nok være Anledning til her at fremkomme med nogle yderligere Bemærkninger derom, ikke som en Kritik af Dansk Kvindesamfunds Andragende, men til Overvejelse for dem, der føler Anledning til nærmere at drøfte Enkeltheder i Sagen. Jo mere indgaaende denne kan blive diskuteret, desto bedre maa det jo være.

Man kan sikkert gaa ud fra, at alle er enige i, at der virkelig trænger til et forbedret Tilsyn med Plejehjem og Børnehjem, og at navnlig en nøje Tilknytning mellem de stedlige kommunale